

Sygn. akt IV U 134/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Wojtczuk

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2015r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania T. W. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 12 stycznia 2015 r. (Nr (...))

w sprawie T. W. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu T. W. (1) przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 12 grudnia 2014 roku do dnia 30 września 2016 roku.

Sygn. akt IV U 134/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 12 stycznia 2015 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił T. W. (1) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż u wymienionego Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 30 grudnia 2014 r. nie stwierdziła niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył T. W. (2) wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wskazał, że błędnie oceniono jego stan zdrowia. Wskazał, że rozpoznane zostały u niego schorzenia neurologiczne, okulistyczne oraz kardiologiczne. Ponadto, ubezpieczony wskazał, iż przez 44 lata pracował wyłącznie jako pracownik fizyczny, pomimo, iż posiadał wykształcenie średnie (odwołanie k. 1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji. Zdaniem ZUS, odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę decyzji z dnia 12 stycznia 2015 r. (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 4-5).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

T. W. (2) w dniu 22 października 2014 r., wystąpił do (...) Oddział w S. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k. 1-2 akt organu rentowego).

Poprzednio, ubezpieczony był uprawniony do pobierania świadczenia rehabilitacyjnego w okresie od 15 czerwca 2014 r. do 11 grudnia 2014 r. (decyzja (...) Oddział w S. z dnia 13 czerwca 2014 r. k. 6 akt rentowych w sprawie o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego).

Rozpoznając wniosek z dnia 22 października 2014 r., organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 28 listopada 2014 r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 28 sierpnia 2014 r. k. 6 akt organu rentowego). T. W. (2) wniósł sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS (k. 63 akt lekarskich).

Na skutek wniesienia sprzeciwu wnioskodawca skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 30 grudnia 2014 r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS 30 grudnia 2014 r. k. 7 akt organu rentowego).

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 12 stycznia 2015 r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy T. W. (1) prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja k. 8 akt organu rentowego).

Biegli lekarze: kardiolog-endokrynolog, neurolog, ortopeda oraz okulista w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznali u T. W. (1) stan po usunięciu ciała obcego wewnątrzgałkowego z oka prawego, upośledzenie widzenia oka prawego, zaćmę początkową obu oczu, starczowzroczność, jaskrę wtórną OP, stabilną chorobę wieńcową, przebyty zabieg balonowej plastyki (...) z założeniem stentu, nadciśnienie tętnicze, przebyty zabieg strumektomii, odrost wola guzowatego, euryreozę, zmiany zwyrodnieniowo-wytwórcze z wielopoziomową dyskopatią kręgosłupa w odcinku szyjnym i lędźwiowo-krzyżowym, zespół bólowy kręgosłupa C i L-S z objawami korzeniowymi w wywiadzie, uszkodzenie nerwu pośrodkowego i promieniowego- części ruchowej strony lewej w wywiadzie, nieomogę bólową kolan i stawów skokowo-goleniowych bez objawów nieomogi czynnościowej. Powyższe, w ocenie biegłych powoduje, iż ubezpieczony jest niezdolny do pracy w okresie 2 lat od daty roszczenia (opinia k. 17). W opinii uzupełniającej biegli sprecyzowali, iż T. W. (2) jest częściowo niezdolny do pracy od dnia 1 października 2014 r. do 30 września 2016 r. Powyższe zostało ustalone w oparciu o wynik znajdującego się w aktach sprawy badania z dnia 2 października 2014 r. (opinia uzupełniająca k. 29).

Ubezpieczony T. W. (2) ma 62 lata, ma wykształcenie średnie techniczne. Pracował jako ślusarz, mechanik, tokarz, frezer, mechanik-konserwator, ustawiacz maszyn przy produkcji opakowań z tektury. W ostatnim czasie pracował jako osoba niepełnosprawna. W dniu 25 sierpnia 2015 r. (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w S. uznał ubezpieczonego za niepełnosprawnego w stopniu umiarkowanym. Wskazane orzeczenie zostało wydane na stałe. W dniu 30 lipca 2015 r. pracodawca rozwiązał w trybie natychmiastowym stosunek pracy z T. W. (1) z powodu choroby ubezpieczonego (okoliczności niesporne, orzeczenie z dnia 25 sierpnia 2015 r., pismo zawierające oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia- koperta k. 37).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy T. W. (1) jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który

udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art. 12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, w pierwszej kolejności wymagało ustalenia, czy u wnioskodawcy istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia zespołu biegłych lekarzy kardiologa-endokrynologa, neurologa, ortopedy oraz okulisty oraz precyzująca ją opinia uzupełniająca dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony od 1 października 2014 r. do 31 września 2016 r. jest osobą częściowo niezdolną do pracy.

W złożonej opinii biegły ortopeda stwierdził m. in., iż ubezpieczony od wielu lat jest leczony z powodu zespołu bólowo-korzeniowego kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego. Obecnie posiada jednak pełną sprawność ruchową i czynnościową kończyn górnych i dolnych oraz niewielkie ograniczenie ruchomości kręgosłupa nieupośledzające istotnie jego funkcji. Zdaniem ortopedy, w ocenie zespołowej przy występowaniu istotnych klinicznie schorzeń, objawy ortopedyczne mogą przyczyniać się do uznania niezdolności do pracy T. W. (1). Lekarz okulista wskazał, iż wnioskodawca od wielu lat źle widzi na prawe oko. Aktualny stan narządu wzroku samodzielnie nie spowoduje niezdolności do pracy, jednak istotnie przyczynia się do pogorszenia stanu ogólnego. Biegły kardiolog zwrócił uwagę, iż ubezpieczony choruje na nadciśnienie tętnicze oraz chorobę wieńcową. Zaawansowanie chorób kardiologicznych jak również choroby tarczycy samodzielnie nie naruszają sprawności organizmu w stopniu prowadzącym do niezdolności do pracy w ramach posiadanych kwalifikacji zawodowych. W ocenie neurologa, schorzenia neurologiczne w postaci zespołu bólowo-korzeniowego kręgosłupa C i L-S oraz zmiany zwyrodnieniowo-wytwórcze i dyskopatyczne samodzielnie nie powodują niezdolności do pracy T. W. (1), jednakże istotnie przyczyniają się do pogorszenia stanu ogólnego. Biegli podsumowując, wskazali, iż częściowa niezdolność do pracy ubezpieczonego trwa od 1 października 2014 r. do 30 września 2016 r. z powodu współistnienia opisanych powyżej schorzeń, które znacznie utrudniają mu wykonywanie pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

Analizując przedmiotową opinię Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów z zakresu chorób dotyczących ubezpieczonego. Ponadto jej sporządzenie zostało poprzedzone zapoznaniem się z dokumentacją lekarską wnioskodawcy oraz jego badaniem. Opinia jest spójna i logiczna oraz należyście uzasadniona. Ponadto przedmiotowa opinia nie została skutecznie zakwestionowana przez organ rentowy. Pełnomocnik organu rentowego zastrzeżenia do sporządzonej opinii oraz wniosek o dopuszczenie dowodu z nowej opinii biegłych neurologa, kardiologa, okulisty i ortopedy złożył po upływie zakreślonego przez Sąd terminu na zgłoszenie zastrzeżeń. Ponadto treść zarzutów jest lakoniczna, nie zostały w nich podniesione żadne merytoryczne kwestie dotyczące stanu zdrowia ubezpieczonego. Biegli natomiast w swojej opinii wypowiedzieli się jednoznacznie, że każde z rozpoznanych schorzeń samodzielnie nie powoduje niezdolności do pracy, ale współistnienie ich powoduje taką niezdolność. W ocenie Sądu mając na uwadze wnioski biegłych rozpoznane u ubezpieczonego schorzenia narządu ruchu, kardiologiczne i okulistyczne znacznie utrudniają ubezpieczonemu wykonywanie pracy fizycznej zgodnie z posiadanymi przez niego kwalifikacjami: ślusarz, mechanik, tokarz, frezer. W związku z powyższym Sąd oddalił wniosek organu rentowego o dopuszczenie dowodu z nowego zespołu biegłych.

Należy podkreślić, że wnioskodawca, który obecnie ma 62 lata, mimo posiadanego średniego, technicznego wykształcenia, wykonywał dotychczas wyłącznie prace fizyczne, co również powinno mieć znaczenie przy ocenie jego zdolności do pracy. Na uwagę zasługuje również, iż w dniu 25 sierpnia 2015 r. (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w S. uznał na stałe ubezpieczonego za niepełnosprawnego w stopniu umiarkowanym.

Jednocześnie wskazać należy, iż ubezpieczony spełnił pozostałe warunki do otrzymania renty z tytułu niezdolności do pracy. T. W. (2) posiada bowiem wymagany, co najmniej 5-letni okres składkowy, przypadający w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę. Ponadto, wyżej wymieniona niezdolność do pracy powstała w okresie ubezpieczenia, stosownie do treści art. 6 ust. 1 w zw. z art. 57 ust. 1 pkt 3 przywołanej ustawy.

Tym samym ubezpieczony nabył prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Istotnym jest, iż do 11 grudnia 2014 r. T. W. (1) przysługiwało prawo do świadczenia rehabilitacyjnego. Dlatego też Sąd na podstawie art. 100 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 12 grudnia 2014 r. (tj. od dnia następnego po upływie okresu do kiedy ubezpieczonemu przyznane zostało prawo do świadczenia rehabilitacyjnego) do 30 września 2016 r.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.